

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Šárky Kamenické a soudců Mgr. Hany Říhové a Mgr. Lucie Pšeničkové v právní věci žalobce **RODISO, s.r.o.**, se sídlem v Praze 1, Růžová čp. 1416/17, 110 00, **IČ 241 32 136**, právně zastoupeného **Mgr. Tomášem Ferencem**, advokátem, se sídlem v Praze 5, Nádražní čp. 58/110 , 150 00, proti žalovaným **1) městu Příbram**, se sídlem Příbram I, Tyršova čp. 108, 261 19, **IČ 002 43 132**, a **2) TRITICUM, a.s.**, se sídlem Plzeň, Slovanská alej čp. 24/1960, 317 05, **IČ 630 80 702**, právně zastoupenému **Mgr. Davidem Navrátilem**, advokátem, se sídlem Plzeň, Nádražní čp. 2744/14, 301 00, za účasti vedlejšího účastníka na straně žalobce **Z██████ H██████**, nar. ████████, bytem ████████, ████████, zastoupeného **Z██████ B██████**, nar. ████████, bytem ████████, ████████, jako obecným zmocněncem, **o určení vlastnického práva k nemovitostem**, o odvoláních **žalobce a vedlejšího účastníka na straně žalobce** proti rozsudku Okresního soudu v Příbrami ze dne 20. 02. 2013, č. j. 14 C 12/2012-289,

t a k t o :

Žalobce a vedlejší účastník na straně žalobce **jsou povinni** zaplatit společně a nerozdílně, do tří dnů od právní moci tohoto usnesení, náhradu nákladů odvolacího řízení žalovanému **1) městu Příbram** – ve výši **39.084,- Kč** a žalovanému **2) – TRITICUM, a.s.**, – ve výši **39.807,- Kč**, tomuto **2) žalovanému** k rukám Mgr. Davida Navrátila, advokáta, se sídlem v Plzni.

O d ů v o d ň ě n í :

Ve shora označené sporné věci účastníků odvolací soud k odvoláním žalobce a vedlejšího účastníka na straně žalobce potvrdil svým rozsudkem ze dne 05.12.2013, č.j. 24 Co 390/2013-457, jako věcně správný, rozsudek soudu I. stupně ve výrocích I., III. a IV. (ze dne 20. 02. 2013, č. j. 14 C 12/2012-289) – výrok I. – když výrok II. tohoto rozsudku nebyl odvoláními odvolatelů napaden. Výrokem II. pak rozhodl o nákladech odvolacího řízení ve vztahu mezi účastníky.

Tento rozsudek odvolacího soudu pak byl napaden dovoláními žalobce (ve věci samé) a žalovaného **2) - TRITICUM, a.s.** (ve výroku o nákladech řízení) a dovolací soud svým usnesením ze dne 25. 02. 2015, č. j. 30 Cdo 4084/2014-650, dovolání žalobce ve věci samé odmítl a rozsudek odvolacího soudu o nákladech odvolacího řízení ve výroku II. zrušil a v tomto rozsahu věc vrátil k dalšímu řízení (odvolacímu soudu), s vyslovením závěru, že rozhodnutí odvolacího soudu o nákladech odvolacího řízení není správné, neboť odvolací soud dostatečně nezohlednil, že předmětem řízení ve věci samé bylo ze strany žalobce a vedlejšího účastníka na jeho straně zpochybnění vlastnického práva k nemovitému majetku nového nabyvatele tohoto majetku od města Příbram a jakou má tento projednávaný majetek

hodnotu, přitom na straně žalovaných (plně úspěšných) vznikly účelné náklady na právní zastoupení advokátem, jež nemohly být pokryty odvolacím soudem přiznanou (nízkou) výší nákladů řízení, jde-li konkrétně o odměnu advokáta. Tento soud konstatoval, že, byť je základní povinností soudu při rozhodování o nákladech řízení zabývat se jejich účelností, současně je však potřeba zvážit další kritéria (zvláštnost případu, princip proporcionality, nezbytnost jednotlivých úkonů právní služby s ohledem na jejich význam, s vyloučením případných duplicitních či snad vícenásobně se opakujících úkonů, které z objektivního hlediska jsou z pohledu uplatňování či bránění práva zbytnými), která spoluurčují účelnost vynaložených nákladů, což se právě nestalo.

Předmětem opakovaného rozhodování odvolacího soudu tak v této věci žaloby žalobce na určení vlastnického práva k nemovitému majetku, o níž bylo již věcně pravomocně rozhodnuto (zamítavým rozhodnutím), byly náklady odvolacího řízení ve vztahu mezi účastníky.

Odvolací soud v této věci rozhodoval o nákladech odvolacího řízení ve vztahu mezi účastníky (§ 151 odst. 1, § 142 odst. 1, § 224 odst. 1 občanského soudního řádu, v platném znění do 31.12.2013, dále jen o.s.ř. – Čl. II. bod 2. přechodných ustanovení z.č. 293/2013 Sb.) bez nařízení jednání (§ 214 odst. 2 písm. e) o. s.ř.).

Podle § 142 odst. 1 o.s.ř. účastníku, který měl ve věci plný úspěch, přiznává soud náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatnění nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl.

V té situaci, kdy podle výsledku řízení (věcného) byli žalovaní s bráněním svého práva v tomto řízení o určení vlastnického práva k nemovitému majetku plně úspěšní (žaloba žalobce byla soudem I. stupně zamítnuta a věcné potvrzující rozhodnutí odvolacího soudu obstálo v dovolacím řízení), tedy žalobce a vedlejší účastník na straně žalobce s uplatněním svého práva v tomto řízení úspěšní nebyli, je na straně žalovaných plné právo na náhradu účelně jimi vynaložených nákladů tohoto odvolacího řízení na bránění svého práva proti neúspěšnému žalobci a vedlejšímu účastníku na straně žalobce, zavázaným společně a nerozdílně. V procesní situaci, nastavené zrušujícím rozhodnutím dovolacího soudu, k nákladům odvolacího řízení plně úspěšných žalovaných náleží jednak náklady původního odvolacího řízení, dále náklady dovolacího řízení a náklady tohoto dalšího odvolacího řízení.

Podle obsahu spisu soudu I. stupně pak oba žalovaní byli v původním odvolacím a dovolacím řízení zastoupeni svými advokáty; v tomto dalším odvolacím řízení je pak zastoupen advokátem pouze 2) žalovaný - TRITICUM, a.s., přičemž v tomto dalším odvolacím řízení jde svým předmětem již výlučně jen o náklady řízení. V původním odvolacím řízení učinili právní zástupci žalovaných (každý z nich) tři úkony právní služby, v dovolacím řízení právní zástupce žalovaného 1) - města Příbram - učinil jeden úkon právní služby a právní zástupce 2) žalovaného - TRITICUM, a.s. - učinil dva úkony právní služby, z toho také jeden úkon, jde-li o věc samu. V dalším odvolacím řízení pak již žádný úkon právní služby advokáta před rozhodnutím odvolacího soudu v dané věci činěn v zastoupení žalovaného 2) – TRITICUM, a.s. - nebyl.

Předně je namístě v důvodech tohoto rozhodnutí uvést, že i nadále platí ten závěr, že jsou z pohledu odvolacího soudu náklady obou žalovaných na právní zastoupení advokátem v této věci účelně vynaloženými náklady tohoto řízení.

Jde-li pak o výši těchto nákladů právního zastoupení žalovaných v odvolacím řízení, tak odvolací soud je i při tomto svém opakovaném rozhodnutí o nákladech odvolacího řízení ve vztahu mezi účastníky v té situaci, kdy musí zohlednit to, že až v průběhu tohoto řízení došlo k té významné skutečnosti, že Ústavní soud ČR pro neústavnost zrušil vyhl. č. 484/2000 Sb. (viz nálezn Ústavního soudu ČR, sp. zn. Pl. ÚS 25/12), tedy tu okolnost, že tato skutečnost nebyla (nemohla být) známá účastníkům v době zahájení tohoto řízení (v lednu 2012).

V tomto výše zmíněném nálezu pak Ústavní soud ČR vyslovil předpoklad přijetí nové právní úpravy, týká-li se přísudkové vyhlášky; k tomuto však dosud nedošlo.

Pokud pak i nadále platí při rozhodování o výši náhrady nákladů řízení ve vztahu mezi účastníky, že výše odměny advokáta má být určena podle sazeb, stanovených paušálně pro řízení v jednom stupni zvláštním právním předpisem (§ 151 odst. 2, část věty první před středníkem o.s.ř.), neboť v této věci nejde o přiznání náhrady nákladů řízení podle § 147 nebo § 149 odst. 2 o.s.ř. a ani okolnosti případu v této věci neodůvodňují, aby bylo postupováno podle zvláštního právního předpisu o mimosmluvní odměně (§ 151 odst. 2, část věty první za středníkem o.s.ř.), tak při neexistenci vyhl. č. 484/2000 Sb., odvolací soud, veden mj. i částí rozhodovací praxe Nejvyššího soudu ČR k této problematice (srovnej např. rozhodnutí sp. zn. 21 Cdo 235/2014, sp. zn. 21 Cdo 5126/2014, sp. zn. 21 Cdo 306/2015, a další), a především pak Ústavního soudu ČR (srovnej např. rozhodnutí sp. zn. IV. 3559/15), opakovaně určil pro účely náhrady nákladů odvolacího řízení ve vztahu mezi účastníky sazbu odměny advokáta úspěšných žalovaných tzv. vlastní úvahou, a to s přihlédnutím k hlediskům, jak je nastínil dovolací soud ve svém zrušujícím rozhodnutí, tj. k povaze a okolnostem dané věci, obtížnosti právním zástupcem žalovaných poskytnuté právní služby a jejího rozsahu, a to částkou 30.000,- Kč u každého z advokátů obou žalovaných ve vztahu ke všem třem stupňům tohoto odvolacího řízení.

Je skutečností, že v této věci šlo svým předmětem řízení o penězi ocenitelný předmět řízení, související s řešením otázky vlastnického práva k nemovitému majetku. Pokud by si však měl odvolací soud pro svoji úvahu o přiměřené výši paušální sazby odměny advokáta úspěšného účastníka řízení tzv. podpůrně vypomoci vyhl. č. 177/96 Sb., jak to ve své odvolací i dovolací argumentaci požaduje 2) žalovaný - TRITICUM, a.s. – tj. výpočtem hodnoty jednoho úkonu právní služby advokáta v návaznosti na kupní cenu nemovitostí, prodávaných z majetku města posuzovanou kupní smlouvou – pak by to znamenalo závěr, že při vykonaných čtyřech úkonech právní služby advokáta, jde-li o věc samu, by se mělo jednat o odměnu u každého z advokátů úspěšných žalovaných v odvolacím řízení ve výši 210.000,- Kč (při tomto výpočtu je uvažováno s punktem 20.500.000,- Kč). Toto je však dle úvahy odvolacího soudu částka, která svou výší velmi významně převyšuje částku, o které by bylo lze uvažovat dle zrušené vyhl. č. 484/2000 Sb., s jejíž existencí účastníci tohoto řízení tzv. počítali v době zahájení tohoto řízení při svých úvahách o výši nákladů tohoto řízení (dle této vyhlášky by se jednalo o odměnu advokáta ve výši 30.000,- Kč – 20.000,- Kč plus 10.000,- Kč - § 10 odst. 3, § 5 písm. b), § 18 odst. 1 této vyhl.). Je-li tedy namísto tzv. popřít i sluchu argumentu Ústavního soudu ČR o tzv. legitimním očekávání účastníků řízení v této věci, které dobou zahájení spadá právě ještě do období zrušené vyhl. č. 484/2000 Sb., dospěl odvolací soud k výše uvedenému závěru ve snaze nalézt při tomto svém rozhodování o nákladech odvolacího řízení ve vztahu mezi účastníky spravedlivé uspořádání vztahů mezi nimi. Zjevně totiž nemohlo být úmyslem rozhodování Ústavního soudu ČR při zrušení vyhl. č. 484/2000 Sb., aby zrušením této vyhlášky došlo k zásadnímu zvýšení finančního zatížení účastníků soudního řízení náklady soudního řízení, což nakonec potvrzuje i Ústavní soud ČR v rozhodnutí sp. zn. IV. ÚS 3559/15. Pokud tedy dovolací soud ve svém zrušujícím usnesení

nezavázal odvolací soud žádnou úvahou ke konkrétní výši odměny advokátů plně úspěšných žalovaných, má odvolací soud za to, že této jeho vlastní úvaze o výši odměny každého z advokátů žalovaných v tomto odvolacím řízení nic nebrání.

S připočtením hotových výdajů (u každého z advokátů žalovaných) v celkové výši 1.200,- Kč (4x300,- Kč), náhrady za ztrátu času (v případě 1) žalovaného - města Příbram - 400,- Kč a v případě 2) žalovaného - TRITICUM, a.s., - 600,- Kč dle provedených vyúčtování), cestovních výloh (v případě 1) žalovaného - města Příbram - 701,28 Kč a v případě 2) žalovaného - TRITICUM, a.s. - 1.098,24 Kč dle provedených vyúčtování), 21% DPH, jde na nákladech odvolacího řízení celkem o částky 39.084,- Kč u 1) žalovaného - města Příbram - a 39.807,- Kč u 2) žalovaného - TRITICUM, a.s.

Konečně je namístě v důvodech tohoto rozhodnutí zmínit, že odvolací soud na podkladě dosavadního obsahu spisu soudu I. stupně nemá za to, že by v této věci mělo snad být důvodné, byť i jen částečně, využít § 150 o.s.ř. při rozhodování o nákladech odvolacího řízení ve vztahu mezi účastníky; žádné výjimečné okolnosti této věci se totiž z pohledu odvolacího soudu z obsahu spisu soudu I. stupně nepodávají, ostatně nebyly ani účastníky tvrzeny.

Z těchto důvodů tak odvolací soud uložil procesně neúspěšnému žalobci a vedlejšímu účastníku na straně žalobce, aby žalovaným uhradili společně a nerozdílně náklady odvolacího řízení v zákonné lhůtě tří dnů od právní moci tohoto usnesení, v případě 2) žalovaného - TRITUCIM, a.s. - k rukám jeho právního zástupce (§ 149 odst. 1 o.s.ř.), když v mezidobí právní zastoupení advokátem u 1) žalovaného – města Příbram – skončilo, tyto náklady odvolacího řízení jsou tak žalobce a vedlejší účastník na straně žalobce povinni zaplatit přímo tomuto 1) žalovanému.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení lze podat dovolání, jestliže napadené rozhodnutí odvolacího soudu závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak, a to ve lhůtě **dvou měsíců** od doručení tohoto usnesení, prostřednictvím **Okresního soudu v Příbrami, k Nejvyššímu soudu České republiky, se sídlem v Brně. Dovolatel, který sám nemá právnické vzdělání, musí být povinně před dovolacím soudem zastoupen advokátem, popř. notářem.**

Pokud by povinní nesplnili povinnost uloženou jim tímto soudním rozhodnutím řádně a včas, mají oprávnění právo podat k soudu návrh na soudní výkon rozhodnutí, popř. exekuční návrh podle zvláštního zákona.

V Praze dne 08. prosince 2016

JUDr. Šárka Kamenická, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Petra Tkáčiková